

Başımızdaki Belaları, Aslında Biz Erkekler Çağırdık!

Hız. Musa (a.s.)'nın Rabbimize "İçimizden birtakım beyinsizlerin işlediği (günah) yüzünden hepimizi helâk edecek misin?" (A'raf/155) dediği gibi, biz erkekler de başımıza gelen belaları doğru değerlendirmek zorundayız. Şayet günümüz şartlarının erkekler için bir belaya dönüştüğüne inanıyorsak ki öyle gözüküyor; bu belaların gelmesinde bizlerin de payını ve etkisini görmemiz gerekir!

Bu yazı 3'ü 1 arada paket bir çalışmadır. #özeleştiri, #tespit ve #çözüm bölümlerinden oluşur.

Biz erkeklerin ne gibi hata ve eksikleri oldu? Dilimiz döndüğünce, aklımız yettiğince yazalım:

Hanımlarımızın bizzat Allah'ın bir emaneti olduğunu unutup, hor ve hakir davrandık. Fiziksel gücümüzü bazen acımadan kullandık.

Kadını önce cinsiyeti açısından gördük ve değerlendirdik. İnsani yeteneklerini, ilmini, kapasitesini algılamaya çalışmadık.

Dinimizi ihmal ettik. İnandığımız gibi yaşamayınca, yaşadığımız gibi inanmaya başladık. Dinimizi işimize geldiği kadar uyguladık. Başımız sıkışınca dinden medet umduk. Ailemizde din eğitimi ve ibadetleri birlikte sürdüremedik. Çocuklarımıza ve eşlerimize güzel örnekler olamadık.

Kadınlardan itaat, ilgi, hizmet beklerken olabildiğince cömert olmalarını istedik ama, bizler ise onlara karşı tam tersine cimri, kaba ve hoyrat davrandık.

Başkasının eşine, kızına gösterdiğimiz saygı ve ilgiyi helalimiz olan kadınlarımıza çok gördük.

Onları başkalarının yanında azarlamaktan çekinmedik. Beğenmediğimiz neleri varsa ulu orta ilan ettik.

Tartışamayacak kadar haksız veya hazırlıksız olduğumuzda şiddet uygulamayı ve hakaretle

karışık bağırmaı marifet bildik.

Kendi yediğimiz haltlar yetmezmiş gibi, başka erkeklerin işlediği günahları örtbas etmek için yalancı şahitlikte bulunmayı arkadaşlık saydık.

Yakalanmadığımız sürece her türlü gayri meşru ilişkiyi kendimize doğal bir hak zannettik. Yakalandığımızda bile üste çıkmaya çalıştık.

Verdiğimiz sözleri tutmadık, önceliklerimizi koruyamadık.

Kadınlarımızı koruyamadık. Bazen aile içinde kaynana, görümce, elti gibi yakınlarımızın baskı ve kötülüklerine maruz kalmalarını önleyemedik. Kışkırtma veya yalan beyanlarla dolduruşa gelip kadınlarımıza bizzat kendimiz eziyet edebildik.

Kız ve erkek çocuklarımız arasında adaleti gözetmedik. Mal ve miras paylaşımında lehimize olan Allah'ın hükümlerini dahi uygulamaktan kaçındık. Kadınların paylarını vermemeyi kazanç saydık.

Zina eyleminin suç kabul edildiği zamanlarda kanunları sulandırdık. Erkeklerin lehine, kadınların aleyhine maddelerle kendimize yonttuk. Zinadan ceza almayı erkekler için neredeyse imkansız kıldık.

İslam'da başlık parası olmadığı halde, anne sütü, baba masrafı gibi mazeretlere sığınıp resmen kızların parayla satılmasına sessiz kaldık. Oysa mehir hakkı evlenen kız veya kadınlara aitti.

Küçük yaştaki kızların, dedeleri yaşındaki adamlarla sırf zengin olduğu veya iyi bir başlık parası verdiği için nikahlanmasına engel olamadık. İslam'da küfüv hükmünü katledenlere sessiz kaldık.

Erkek zina yaparsa çapkın ve elinin kiri, kadın yaparsa fa.. dengesizliğinin, sosyal hayatımızı yozlaştırmasına neden olduk.

"Kadının karnından sıpayı, sırtından sopayı eksik bırakmayacaksın!" gibi İslam'a ve insanlığa yakışmayan söz ve davranışların hayatımıza girmesini önleyemedik.

Maddi imkanlarımız biraz düzelince emektar eşlerimize ihanet etmeyi, mümkünse değiştirmeyi marifet bildik.

Çocukların yetişmesinde ve ev işlerinde bütün yükü kadınlarımıza bıraktık. Yardım etmeyi, yük paylaşmayı zayıflık kabul ettik.

Ticari faaliyetlerimizde kadın bedenini bir satış ve teşhir ürünü gibi kullandık. Kadınların cinsel cazibelerini öne sürerek; her türlü ürünü pazarlamayı, sekreter, satış temsilcisi, proje yöneticisi vb. hangi konumda olursa olsun dişiliğinden yararlanmayı, ucuz ve itaatkar iş gücü kaynağı olarak kullanmayı normal saydık.

Kadınları kullanma noktasında, sermaye sahiplerinin ideolojisi, dini, diyaneti veya siyasi görüşü hiç fark etmedi. Kadınların hem tüketici hem de üretici tarafında sömürülmelerine aracılık ettik.

Her fırsatı değerlendiren feminist örgütlerin, sinsice ülkenin yönetimini ele geçirmelerine ve çekinmeden *"Kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz!"* diyebilmelerine fırsat verdik.

Güce, iktidara ve paraya kavuşunca kendimizi kaybettik. Firavunlaşan nefsimize uyduk. Etrafımızdaki insanlara ve özellikle daha aciz gördüğümüz kadınlara karşı saygısız, kibirli veya suistimal edebilmek için fırsatçı yaklaştık.

Merkezi veya yerel yönetimlerde makam ve mevki sahibi olduğumuzda önce odalarımızı, arabalarımızı yeniledik. Bütçelerin eğitim, ilim ve araştırma için kullanılmasını kısıtladık veya gereksiz gördük. Ayırdığımız bütçelerin doğru yerde kullanılmasını takip etmedik. Haksız yere belli kişi ve kurumlar için rant kapısı olmasını önleyemedik.

Kadınların da ilim ve irfan sahibi olabilmesine katlanamadık. İlimde cinsiyet sınırı olmadığını unuttuk. İlim ehli kadınları küçümsedik. Onlara çalışmalarını sürdürmek için fırsat vermeyi, uzmanlık alanlarında istişare etmeyi ihmal ettik. İşimize gelmediğinde haksız yere feminist veya terbiyesiz gibi yaftalar taktık. Haksızlığımızı gücümüzle örtbas etmeye, kadınları sindirmeye çalıştık.

Koca, abi, baba, amca, dayı olarak muhatap olduğumuz kadınlara ve kızlara karşı sevgimizi, ilgimizi, şefkatimizi ve paramızı esirgedik. Bizden bulamadıkları için zehirli ballar sunarak istismar eden alçaklara yöneltmiş olduk. Sonra da bu duruma düştükleri için tekrar zulmettik. Hatta

cinayetler işledik.

Evlenmeyi zorlaştırdık zinayı kolaylaştırdık. Görgüsüzlük ve israf dolu evlenme hazırlıkları, düğün, dernek, söz, nişan gibi bir sürü külfet ve borç kapısı açtık. Bunları talep eden kız tarafı da olsa itiraz etmedik. “El alem ne der” putundan korktuk.

Haksız ve anlamsız yasaklar koymayı erkeklikten saydık. Kıldan tüyden bahanelerle evlerimizde kavgalar çıkardık.

Şiddeti bir yöntem olarak sadece kadınlara yönelik değil, etrafımızdaki herkese karşı kullandık. Çocuklarımız, aile fertlerimiz, yoldan geçen yabancılar bile basit bahaneler yüzünden şiddetimize maruz kaldı.

Alkol, kumar ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların pençesinde hem kendimizi hem de ailemizi tükettik. Her türlü günaha bilerek girdikten sonra suçu alkole attık. Beynimizin iptal olacağını bilerek alkol kullanmaya devam ettik. Uyuşturucu, kumar ve alkole para bulabilmek için olmayacak işler yaptık.

Bizden bildiğimiz ama sürekli feminist emellerine hizmet eden siyasileri de bizler seçtik! Feministler kadar birlik olamadık. Neden böyle yapıyorsunuz diye, ne sandıkta, ne de mecliste hesap sormadık. Erkeklerin bütün ülkede şamar oğlanına çevrilmesine, doğuştan sapık ve katil muamelesi görmesine, sözüm ona “muhafazakar soslu” feministlerin, erkekleri ayılardan ve kurtlardan daha hayvani bir cins gibi gösteren kampanyalarına doğru dürüst tepki veremedik.

Sözde Aile Bakanlığı adı altında feminist kadın örgütlenmesinin kurumsallaşmasına, ailenin kadınlar için en güvensiz yer gösterilmesine ses çıkarmadık. Aile adı altında hoyratça erkek düşmanlığı yapılmasına, erkeğin de aile unsuru sayılarak basit bir daire başkanlığının bile kurulmamasına razı olduk.

Sapık ve katil haberleri çıktıkça içimiz yandı. İdam isteriz diye sesimiz her yükseldiğinde siyasilerin gaz alıcı, gerçekleşmeyen sözlerine, oyalama taktiklerine seyirci kaldık. İdamı kaldıranların geri getirmesini sağlayamadık.

Şiddet ve haksızlığa inancımız, ahlakımız ve tarihimiz gereği kesinlikle onay vermediğimiz halde, ailemizi yönetmekten, çocuklarımıza terbiye vermekten men eden yasaların neden olduğu pisliklerin faturalarının da biz erkeklere topyekun çıkarılmasına engel olamadık. Fitrattan gelen kocalık haklarımızı ve ayrımcılığın yerine adaleti talep ettiğimizde şiddeti övmekle suçlandık ama gereğini yapamadık.

Bu ve benzeri hatalarımız, ihmallerimiz ve günahlarımız kaderimizi etkiledi. Şikayet ettiğimiz, mağduru olduğumuz, haklı veya haksız sonuçlarını gördüğümüz olayları tetikledi. Nefsimize ve etrafımıza zulmedenlerden olunca, bizden daha zalimlerin zulmüyle terbiye edilir olduk.

Bunları yapınca başımıza gelen belaları kısaca sıralayalım:

1985’de Birleşmiş Milletler CEDAW Sözleşmesi imzalandı. **Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, kadına pozitif ayrımcılık** vb. fitneler başladı.

1988’de Türk Medeni Kanunu 175. maddesine kadınlara verilen yoksulluk nafakasının **süresiz** ödenebileceği eklendi.

1998’de 4320 sayılı “Ailenin Korunmasına Dair Kanun” adıyla sadece kadınları gözeten, ailelerin yıkılmasını hızlandıran, arabuluculuğu kaldıran kanun yayınlandı.

2001 yılında 4721 sayılı yeni **Türk Medeni Kanunu** kabul edildi. Cumhuriyet tarihince **15** olan kızların evlenme yaşı **18’e** çıkarıldı. Genç evlilik mağdurları oluştu. İki tarafın yaşı da 18’den küçük olursa sadece erkekler hapse atıldı. Evlendikten 8-10 yıl sonra gelen hapis cezaları yaklaşık 8.000 aileyi parçaladı. Aile birliğinin yönetimi yani erkeğin **Aile Reisliği** yok edildi. Karı-Koca ifadeleri de yok edildi. Cinsiyeti ve ne idüğü belli olmayan **EŞ** kelimesi konuldu. Erkeklerin velayet

hakları gasp edildi. Boşanma olaylarında çocukların velayeti genelde kadınlara verildi. Çocuk haczi, nafaka arttırım davası gibi süreçler fiilen adliye sisteminin, pedagog ve avukatların ballı rant kapısı oldu. Ebeveyni Yabancılaştırma Sendromu (EYS) vak'alarında patlamalar yaşandı.

2004 yılında 5237 sayılı yeni **Türk Ceza Kanunu** kabul edildi. Kadınların iftira da olsa beyanları cezalandırma için esas alındı. İftira suçu sabit olan kadınlar cezadan muaf tutuldu. Yaptıkları yanlarına kar kaldı. Her bir koca, resmi nikahlı karısının potansiyel tecavüzcüsü olarak muamele gördü. Erkeklerin şeref ve haysiyetleri bir kadının dudağından çıkabilecek iki kelimeye hapsedildi. 2010 Yılında Anayasanın 10. maddesine genelde kadınlar için yapılan cinsiyetçi **pozitif ayrımcılığın** eşitlik ilkesine aykırı olamayacağı hükmü konuldu.

2011 yılında Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine dayanan, aile, din, gelenek ve erkek düşmanı **İstanbul Sözleşmesi** imzalandı ve aynı yıl içinde Mecliste onaylandı.

2012 yılında İstanbul Sözleşmesine dayalı olarak 6284 sayılı **Ailenin Korunma(ma)sı ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun** çıkarıldı. Aile davalarında, boşanma sayılarında, şiddet ve cinayetlerde patlamalar başladı. Erkekler sokak hayvanlarından beter şekilde muamele görmeye, evlerinden kovulmaya, eşleri aldatma bile sessiz kalmaya zorlandı.

2014 - 2018 arasında **Toplumsal Cinsiyet Eylem Planı** uygulandı. Milli olamayan eğitim sisteminde, çocuklarımızın zihinleri ETCEP projeleriyle bulandırıldı. Değer ve inanç sistemleri iğdiş edildi. Sapkın derneklerin sayısında ve ahlaksız eylemlerinde anormal artışlar görüldü. Okullarda deizm ve ateizme sürüklenen nesiller peydahlandı.

Kadınların çalışmaya aşırı teşvik edilmesi yüzünden, erkeklere özel işsizlik oranları yükseldi. Bebek doğumları ve toplam çocuk sayıları azaldı. Evlenme ve ilk doğum çağları otuzlu yaşlara ilerledi.

Medyanın cinsiyetçi linçlerini, hukukun kadınlar için takla attırılmasını, midesi dışarıdan doldurulan **Feminist** ve **LGBT** örgütlerin yıkıcı ve bölücü faaliyetlerini falan, tek tek sayıp dökmeye gerek yok. Genel olarak yaşadığımız belalar ve sıkıntılar bu şekilde özetlenebilir.

Buraya kadar hatalarımızı ve başımıza gelen belaları özetle sıralamaya çalıştım. Zaman, ağlama ve sızlanma vakti değildir. Sosyal dokumuzu kurtarmak ve asgari huzur şartlarına kavuşmak için neler yapmalıyız?

Çözüm odaklı önerilerimizi de verelim ki eksik kalmasın:

Sorunların çözümü sorun olduklarının kabulü ile başlar. Kendimizle ve toplumun geldiği nokta ile yüzleşmemiz gerekir. Çözüme ulaşmak için kişisel yaşantımızda değiştirmemiz gereken davranışlar, alışkanlıklar veya tamamlanması gereken eksiklerimize odaklanmamız lazım. Kişisel davranış değişikliğine giderek ailemizde huzura kavuşabiliriz. Toplumdaki ilişkilerimizi hak, adalet ve saygı ekseninde geliştirebilirsek davranış kalıplarımız da düzelecektir. Kişisel ve toplumsal gayretimizin neticesini verecek, hayırlara kapı aralayacak olan mutlak güç Allah'tır. Biz sefere çıkacağız, zaferin takdiri Allah Azze ve Celle'nin yetkisindedir.

Partilere din, siyasilere peygamber gibi davranma hastalığını terk edeceğiz. Bütün meşru kanalları kullanarak haklı isteklerimizi iletecek ve takibinde ısrarlı olacağız. Şayet dikkate almazlar ise yasal haklarımızı sonuna kadar kullanarak çözüme zorlayacağız. Olmazsa en yakın seçimde yapabilecek kişilere fırsat vereceğiz.

Oy verme işlemi, vatandaşla siyasetçi arasındaki hizmet sözleşmesinin imzasıdır. İmzamıza sahip çıkacak ve sorumluluklarını sürekli hatırlatacağız.

Kişiler vazgeçilmez, kurumlar yıkılmaz, kurallar ve kanunlar değişmez değildir. Bunları putlaştıranlara karşı uyanık davranacağız. Siyonist ve ateist felsefenin eğitim, adalet ve yönetim yapımızı daha fazla bozmasına engel olacağız. Müfredatımızı değerlerimize uygun bir yapıya

getireceğiz.Yazılı ve görsel medyada, internette hakim olan şeytani uygulamalara karşı ailemizi ve neslimizi korumaya çalışacağız.

Sözleşme ve yasalar bir nevi yol gibidir. Bozuk ve çukurlarla dolu mevzuatımızı dinimize ve kültürümüze en uygun hale getirince, eğitim ve medyadan başlayarak her cephede ıslah çalışmalarına girişeceğiz. Sapkın ve dinsiz zihniyetlerin manevi işgal izlerini temizleyeceğiz. Tıpkı Kabe'nin putlardan temizlenmesi gibi her alanda manevi temizlik hareketine girişeceğiz.

Kadınlarımızı sömürmeden, ailemizdeki baş köşelerinde keyifle yaşamaları için her türlü kolaylığı sağlayacak, güzellikle teşvik edeceğiz. Evli ve aile yuvasında çocuklarını yetiştirmelerini esas alacağız. Her şeye rağmen açıkta kalan kadınlarımızı kurda kuşa yem etmeden, gerçek sosyal devlet şefkatini göstereceğiz.

Kavga ve çatışmayı değil, yardımlaşma ve dayanışmayı üstün tutacağız.

Diyanet teşkilatını daha verimli kullanacağız. İnsanlarımıza İslam'da kadın ve erkek olmanın haklarını ve sorumluluklarını sansürlemeden, arttırıp eksiltmeden öğreteceğiz.

Evlenmek isteyen gençleri zorunlu olarak evlilik okuluna göndereceğiz. İslam'da aile hayatını, karşılıklı hak ve sorumluluklarını, İslam'da cinsel hayatın kurallarını, temel ibadetler için gerekli bilgileri eksikse öğreteceğiz. Ben biliyorum diyenleri yeterlilik sınavına tabii tutacağız. Çünkü evlenmek ciddi bir iştir. Sıradan işlere girerken dahi gösterilen özen ve hassasiyet, sonsuz bir hayatı hedefleyen evlilikten esirgenemez.

Evlenen gençlere standart ev eşyası yardım paketleri ve kira desteği gibi sosyal haklar sağlayacağız. Evlilik külfetinin zinaya kılıf olmasına engel olacağız.

Evlenen gençleri yalnız bırakmayacağız. İlk 2 yıl 6 ayda bir sefer, sonra 5 yıla kadar yılda bir sefer ziyaret edeceğiz. Her aile bir uzmana zimmetlenerek sosyal ve ekonomik seviyede destek takibi yapılacak. Bocaladıkları alanlarda danışmanlık hizmetini bedelsiz vereceğiz. Özel hallerde, şiddetli çatışmalarda aile merkezlerinde görüşmelere çağıracağız.

Boşanma davalarında diğer mahkemeler gibi önce arabulucu şart olacak. Arabulucu ve hakem kişi tarafların karşılıklı rızayla seçtikleri aile büyüğü veya resmi aile danışmanları olabilecek.

Evden uzaklaştırmanın gerektiği hallerde daha insani ve aileyi koruyan tedbirler alınacak. Gerekiirse nöbetleşe ev ziyaretleri şeklinde ihtiyaçların giderilmesi, çocuklarla ilişkinin sürdürülmesi sağlanacak. Evden uzaklaştırılan kişiye kalması için geçici bir mekan veya otel parası devlet veya yerel yönetimler tarafından karşılanacak. Uzaklaştırmanın istismar edilmemesi için tedbiri devlet alacak. Evden uzaklaştırmanın kişilerin iş hayatını etkilemesine izin verilmeyecek. Anormal maddi yüklerin doğması önlenecek.

Resmi izinle genelevlerde ve gayri resmi her yerde fuhuşun yapılmasını önlemek için en sert ve etkili tedbirleri alacağız.

Devleti genelev vb. mekanlar üzerinden fuhuşa aracılık etmekten, milli piyango adıyla kumarcılıktan kurtaracağız.

İdam cezasını ve kısas hükmünü geri getireceğiz. Suçu şeksiz şüphesiz sabit görülen ve haksız yere cinayet işleyen insan öldüren katillerin, çocuklara tecavüz eden sapıkların asılmasını sağlayacağız. Kısırlaştırma dahil diğer cezalarında uygulanabilmesine yol açacağız.

İnanığımız gibi yaşamaya gayret edeceğiz. İnancımızla çelişen ve zarar veren ne varsa düzeltmeye çalışacağız.

Bu ve benzeri önlemleri alamazsak yandığımızın, bittiğimizin, kökümüzün kazındığının resmini göreceğiz. Asıl belayı Allah korusun Mahşer günü bulacağız. Rabbimiz bizlere tek tek soracak. Bu günahları neden işlediniz veya işleyenlere engel olmadınız diye. O korkunç hesap gününde ne şeytanların, ne onların elçisi olan LGBT sapkınları ve feministlerin, ne Avrupalı ve ABD'li dostlarımızın(!), ne parti, ne koltuk, ne de makam ve benzeri putlarımızın zerre kadar faydası olmayacak! Bizi Rabbimizin gazabından koruyacak hiç bir kuvvet bulamayacağız! Yine çaresizce O'na sığınacak ve affetmesini dileyeceğiz. O ise mutlak adaletini göstererek, kim neyi hak etmişse zerre ziyan etmeden verecek.

Kuruluşumuz aileden başladı, yıkılışımız da aileden olmasın! Hanımlarımıza kutsal Cennet yolculuğumuza yakışır şekilde davranalım. Şeytanın onları baştan çıkarmasına, hem kendilerini, hem de bizleri daha dünyadayken yakmalarına fırsat vermeyelim. O kadar çok sevelim ki, şeytanlar ve uşakları aramızı bozmaktan umudunu kessin! O kadar çok ilgi gösterelim ki, başka hiç kimsenin ilgisine muhtaç kalmassınlar.

Yüce Allah'tan bütün Müslüman kardeşlerime Cenneti dünyada yaşatan evlilikler ve eşler nasip etmesini niyaz ederim.

Amin...

Görsel Kaynağı: <https://goodmenproject.com>